Lietas arhīva Nr. KA04-0227-21/15
ECLI:LV:RAT:2021:0216.11095013720.5.S

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2021.gada 16.februārī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Daiga Kalniņa,
tiesnese Iveta Brimerberga,
tiesnesis Guntars Kveska
piedaloties prokurorei Olgai Žilkinai,

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā saistībā ar apsūdzētā /pers. A/ un viņa aizstāvja Arņa Ozolnieka apelācijas sūdzībām par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 2.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 2.novembra spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā par psihotropās vielas neatļautu iegādāšanos, glabāšanu, bez nolūka to realizēt, un Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā par psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu realizācijas nolūkā lielā apmērā, psihotropo vielu neatļautu realizēšanu, pirmās instances tiesas konstatētajos apstākļos.

/pers. A/ par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā, sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu, ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

/pers. A/ par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā, sodīts ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, sodus daļēji saskaitot, galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikts – brīvības atņemšana uz 6 (sešiem) gadiem 3 (trīs) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda izciešanas termiņā ieskaitīts aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2019.gada 12.novembra līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – atstāts negrozīts.

No apsūdzētā piedzīti procesuālie izdevumi par zvērināta advokāta sniegto juridisko palīdzību un izdevumi par veikto medicīnisko pārbaudi, izlemts jautājums par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 70.[11] panta pirmo daļu un Kriminālprocesa likuma 358.pantu /pers. A/ izņemtie naudas līdzekļi 182,72 EUR un 73,10 EUR atzīti par noziedzīgi iegūtiem, nolemts tos konfiscēt un ieskaitīt valsts budžetā.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2020.gada 16.decembra lēmumu precizēts /pers. A/ soda izciešanā ieskaitāmais laiks, t.i., aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2019.gada 12.novembra līdz 2019.gada 14.novembrim un no 2020.gada 22.janvāra līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

[2] Par pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētais un viņa aizstāvis A.Ozolnieks iesniedza apelācijas sūdzības.

[2.1] Apsūdzētais /pers. A/ savā apelācijas sūdzībā norāda, ka vainu izdarītajos noziedzīgajos nodarījumos atzīst, izdarīto nožēlo. Lūdz ņemt vērā, ka viņam ir konstatētas nopietnas saslimšanas, viņš pats lieto narkotiskās vielas, un mīkstināt viņam piespriesto sodu. Kā arī lūdz nekonfiscēt izņemto naudu 182,72 EUR un 73,10 EUR, bet atdot tos viņa ģimenei, kurai šobrīd ir materiālas grūtības. Tāpat lūdz neizņīcināt mobilo telefonu "Redmi", jo tajā ir palikušas fotogrāfijas ar sievu un bērniem.

[2.2] Apsūdzētā aizstāvis apelācijas sūdzībā norāda, ka pārsūdz spriedumu daļā par apsūdzētajam noteikto sodu turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[2.2.1] Nosakot apsūdzētajam sodu par Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, tiesa nav ņēmusi vērā to, ka apsūdzētais pieteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, kas atbilstoši tiesu praksei vērtējams kā apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis Krimināllikuma 47.panta otrās daļas izpratnē.

[2.2.2] Nosakot apsūdzētajam sodu par Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, tiesa nepareizi izvērtējusi apsūdzētā attieksmi pret vainu, t.i., apsūdzētais savu vainu atzina, tikai norādīja, ka nebūtu realizējis psihotropo vielu, ja nebūtu uzstājīga pamudinājuma no speciālā izmeklēšanas eksperimenta veicēja puses.

[2.2.3] Nosakot apsūdzētajam sodu gan par Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā, gan 253.[1] panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, tiesa nav pietiekami ņēmusi vērā apsūdzētā attieksmi pret izdarīto, t.i., nožēlu, kā arī nav pietiekami novērtējusi apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, kas izriet no Rīgas Centrālcietuma izsniegtā raksturojuma.

[2.2.4] Nosakot apsūdzētajam sodu par Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, nav ņemta vērā šī nodarījuma salīdzinoši zemā sabiedriskā bīstamības pakāpe, apsūdzētā attieksme un pozitīvās izmaiņas personības attīstībā, kas būtu par pamatu noteikt

sodu, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu.

[2.2.5] Ņemot vērā apsūdzētā attieksmi, pozitīvās izmaiņas personības attīstībā, apsūdzētajam par Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu piespriestais sods būtu mīkstināms, nosakot to panta sankcijas minimālajā apmērā.

[3] Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ uzturēja savu un aizstāvja apelācijas sūdzības uz tajās norādītajiem argumentiem. Paskaidroja, ka atzīst savu vainu abu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, izdarīto nožēlo, un lūdza mīkstināt viņam piespriesto sodu, kā arī neiznīcināt mobilo telefonu „Redmi", kurā atrodas ģimenes fotogrāfijas, un nekonfiscēt viņam izņemto naudu, jo tā nav noziedzīgi iegūta, viņš ir neoficiāli strādājis firmā par santehniķi. Norādīja, ka pats ir narkotisko vielu lietotājs un šobrīd ir apņēmies ārstēties no narkotiku atkarības,

Kā arī apsūdzētais nolasīja Rīgas Centrālcietuma 2021.gada 11.februārī viņam izsniegto raksturojumu, kurā minēto lūdza ņemt vērā, nosakot sodu.

[4] Apsūdzētā aizstāvis A.Ozolnieks uzturēja apelācijas sūdzību uz tajā norādītajiem argumentiem, aizstāvamā apelācijas sūdzībai un tajā izteiktajiem lūgumiem pievienojās, un lūdza mīkstināt apsūdzētajam piespriesto sodu gan pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas, gan 253.[1] panta trešās daļas, kā arī apmierināt apsūdzētā lūgumu par mobilā telefona „Redmi" atgriešanu.

[5] Prokurore O.Žilkina norādīja, ka apelācijas sūdzības ir daļēji pamatotas, t.i., ņemot vērā, ka apelācijas instances tiesā apsūdzētais atzina savu vainu Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas atzīstams par viņa atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta otrās daļas izpratnē, un attiecīgi viņam būtu mīkstināms par šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu piespriestais sods. Attiecībā par pirmās instances tiesas apsūdzētajam piespriesto sodu pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas norādīja, ka sods ir likumīgs un pamatots un tā mīkstināšanai nav pamata. Attiecībā par apsūdzētā lūgumu izņemto naudu nekonfiscēt, norādīja, ka šāds lūgums nav pamatots, jo apsūdzētajam inkriminētais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 253.[1] panta trešās daļas ir saistīts ar narkotisko vielu realizāciju, un ar spriedumu izņemtā nauda ir atzīta par noziedzīgi iegūtu. Atzina, ka mobilo telefonu "Redmi" ir iespējams atdot apsūdzētajam.

Motīvu daļa

[6] Krimināllietu tiesas kolēģija (turpmāk – tiesas kolēģija), izvērtējusi apelācijas sūdzību motīvus, iepazinusies ar krimināllietas materiāliem, noklausījusies apsūdzētā paskaidrojumus, prokurores un aizstāvja viedokli atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par apsūdzētajam noteikto sodu pēc Krimināllikuma 253.[1] panta trešās daļas, noteikto galīgo sodu un lietiskā pierādījuma – mobilā telefona "Redmi" iznīcināšanu un šajā daļā taisāms jauns spriedums. Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

[7] Tiesas kolēģija uzskata, ka ar pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētais likumīgi un pamatoti atzīts par vainīgu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, un apsūdzētā darbības pareizi kvalificētas saskaņā ar Krimināllikuma 253.panta pirmo daļu un 253.[1] panta trešo daļu, šajā daļā spriedums apstrīdēts netika, līdz ar to pierādījumu pārvērtēšanai par apsūdzētā vainīgumu nav pamata.

[8] Nosakot apsūdzētajam soda veidu, pirmās instances tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas nosacījumiem ņēmusi vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību un pamatoti atzinusi, ka apsūdzētajam par abiem noziedzīgajiem nodarījumiem pamatsods nosakāms brīvības atņemšanas veidā, kā arī nosakāms abu pantu sankcijās obligāti paredzētais papildsods – probācijas uzraudzība.

Tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti secinājusi, ka sods apsūdzētajam nosakāms brīvības atņemšanas veidā, jo cita soda veida piemērošana neatbilst apsūdzētā personībai un nesekmēs soda mērķa sasniegšanu, ņemot vērā, ka viņš iepriekš ir sodīts un jaunus noziedzīgus nodarījumus izdarīja nedzēstas sodāmības laikā.

Turklāt Krimināllikuma 253.[1] panta trešās daļas sankcija alternatīvus soda veidus neparedz.

Tiesas kolēģija uzskata, ka nevar būt par pamatu cita, ar brīvības atņemšanu nesaistīta soda veida noteikšana apsūdzētajam par Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu aizstāvja norādītais par šī nodarījuma zemo sabiedriskās bīstamības pakāpi un pozitīvajām izmaiņām personības attīstībā.

Apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā, atbilstoši Krimināllikuma 7.panta trešajai daļai klasificējams kā mazāk smags noziegums, Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums atbilstoši Krimināllikuma 7.panta piektajai daļai klasificējams kā sevišķi smags noziegums. Noziedzīgie nodarījumi apdraud vispārējo drošību narkotisko un psihotropo vielu aprites sfērā.

Tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa, pamatoti atzīstot, ka Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā sevišķi smags noziegums, kļūdaini atsaukusies uz Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu, jo sevišķi smaga noziegumа klasifikācijas nosacījumi noteikti minētā panta piektajā daļā.

Pirmās instances tiesa spriedumā ir pareizi atspoguļojusi un izvērtējusi apsūdzētā personību raksturojošos datus, kam tiesas kolēģija piekrīt un tos neatkārto.

No lietas materiālos esošā Rīgas Centrālcietuma raksturojuma, kas izsniegts 2020.gada 5.oktobrī, izriet, ka apsūdzētais cietuma iekšējās kārtības normas ievēro, disciplināri nav sodīts, pamudinājumu nav, apmeklē mācības, pret cietuma administrāciju ir korekts, attiecības ar citiem apcietinātajiem savstarpējās attiecības veido pareizi, pats nepieļauj konfliktsituācijas un tādas neprovocē, uztur sociāla rakstura sakarus ar sievu (3.sējuma 134.lapa).

No apsūdzētā tiesas sēdē nolasītā Rīgas Centrālcietuma 2021.gada 11.februāra raksturojuma izriet, ka tas ir analoģisks iepriekšējam pozitīvajam raksturojumam, papildus norādīts, ka par labu uzvedību ir piemērots pamudinājums – izteikta pateicība.

Apsūdzētā raksturojumi ir ņemami vērā kā vienas no apsūdzētā personību pozitīvi raksturojošām ziņām, taču tie paši par sevi nevar būt par pamatu cita soda veida noteikšanai par Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

Tiesas kolēģija uzskata, ka apsūdzētā brīvības ierobežošana sasniegs likumā noteikto soda mērķi, kas, samērojot apsūdzētā tiesību aizskārumu ar sabiedriskās drošības interesēm, ir attaisnojams un pie konkrētiem apstākļiem pieļaujams sods. Tāpat pamatoti ir noteikts arī papildsods – probācijas uzraudzība.

[9] Vērtējot apsūdzētajam piespriestā brīvības atņemšanas soda mēru par Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, pirmās instances tiesa, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, ir ņēmusi vērā apsūdzētā vienu atbildību mīkstinošu apstākli un divus atbildību pastiprinošus apstākļus.

Tiesas kolēģija uzskata, ka apsūdzētajam par Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu noteiktais

brīvības atņemšanas sods uz 1 gadu nav uzskatāms par nesamērīgi bargu, un, ņemot vērā, ka apsūdzētajam ir konstatēti divi atbildību pastiprinoši apstākļi, turpmākai tā mīkstināšanai nav pamata.

Tiesas kolēģija norāda, ka, pretēji aizstāvja paustajam viedoklim, atbilstoši krimināltiesību teorijas un prakses atziņām apstāklis, ka apsūdzētais izmantojis savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, pastiprina savas vainas atzīšanu un nožēlošanu, bet nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, un konkrētajā gadījumā pats par sevi nevar būt par pamatu par Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu piespriestā soda mīkstināšanai.

Vērtējot apsūdzētajam noteikto soda mēru par Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, tiesas kolēģija atzīst, ka ir konstatējams pamats soda mīkstināšanai.

Pirmās instances tiesa attiecībā uz Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu nekonstatēja apsūdzētā atbildību mīkstinošus apstākļus.

Par apsūdzētā atbildību pastiprinošiem apstākļiem pirmās instances tiesa pamatoti atbilstoši Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktam atzina to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, un atbilstoši Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktam to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts narkotisko vielu ietekmē.

Ņemot vērā, ka apsūdzētais apelācijas sūdzībā un apelācijas instances tiesas sēdē atzina savu vainu Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un nožēloja izdarīto, minētais ir pamats saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu atzīt apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli – vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Atzīstot par apsūdzētā atbildību mīkstinošu tādu apstākli, kuru nebija konstatējusi pirmās instances tiesa un kuru pirmās instances tiesa, nosakot soda mēru, nebija ņēmusi vērā, apelācijas instances tiesai ir pamats soda mēra pārskatīšanai (*skat., Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2016.gada 17.marta lēmumu lietā Nr. SKK-154/2016*).

Ņemot vērā, ka tiek konstatēts jauns atbildību mīkstinošs apstāklis, tas, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešās daļas regulējumam, ir ņemams vērā, nosakot soda mēru, apsūdzētajam noteiktais sods par Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, kā arī attiecīgi galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības ir mīkstināms.

Tiesas kolēģija atzīst, ka nav pamatots un apmierināms aizstāvja lūgums apsūdzētajam par Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu noteikt brīvības atņemšanas sodu uz pieciem gadiem, jo apsūdzētajam ir konstatēti divi atbildību pastiprinoši apstākļi, kas pats par sevi nedod iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu.

[10] Tiesas kolēģija atzīst, ka nav apmierināms apsūdzētā lūgums nekonfiscēt viņam izņemto naudu, jo pirmās instances tiesa pamatoti to ir atzinusi par noziedzīgi iegūtu un konfiscējusi.

Kriminālprocesā apsūdzētajam tika izņemta nauda – 182,72 EUR, kam uzlikts arests ar procesa virzītāja 2020.gada 14.februāra lēmumu, un 73,10 EUR, kam uzlikts arests ar procesa virzītāja 2019.gada 3.decembra lēmumu, t.sk. nolūkā nodrošināt noziedzīgi iegūtas mantas konfiskāciju (1.sējuma 100.lapa, 3.sējuma 100.lapa).

Apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā, pēc sava rakstura ir vērsts uz materiāla labuma gūšanu. Tiesas kolēģija atzīst, ka tā kā lietā nav iegūti pierādījumi, ka apsūdzētais būtu strādājis oficiālu darbu, viņam būtu kādi legāli ienākumi, izņemtā nauda nav samērīga ar viņa likumīgiem ienākumiem, līdz ar ko secināms, ka tā ir iegūta noziedzīga nodarījuma izdarīšanas rezultātā. Proti, apsūdzētajam izņemtā nauda saskaņā ar Krimināllikuma 70.[11] panta nosacījumiem pamatoti ir atzīta par noziedzīgi iegūtu un konfiscējama valsts labā.

[11] Tiesas kolēģija atzīst, ka ir apmierināms apsūdzētā lūgums neiznīcināt, bet atdot viņam atpakaļ mobilo telefonu "Redmi".

Tiesas kolēģija, pārbaudījusi krimināllietas materiālus, nekonstatē apstākļus, kas liegtu lietisko pierādījumu - mobilo telefonu "Redmi", kas ievietots aploksnē ar drošības uzlīmi D18 0044408, atdot tā īpašniekam /pers. A/ atbilstoši Kriminālprocesa likuma 240.panta otrās daļas 1.punkta nosacījumiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta otro un ceturto daļu, ja īpašnieks divu mēnešu laikā no paziņojuma nosūtīšanas dienas neizņem lietisko pierādījumu - mobilo telefonu "Redmi", tas ir iznīcināms.

[12] Lietā juridiskās palīdzības sniegšanai apsūdzētajam pēc tiesas norīkojuma tika pieaicināts zvērināts advokāts A.Ozolnieks, kuram par sniegto juridisko palīdzību no valsts līdzekļiem izmaksājami 145 EUR, kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.pantu piedzenama valsts labā no apsūdzētā.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

Atcelt Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 2.novembra spriedumu daļā par /pers. A/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 253.[1] panta trešās daļas, noteikto galīgo sodu un lietiskā pierādījuma – mobilā telefona "Redmi" iznīcināšanu.

/pers. A/ par Krimināllikuma 253.[1] panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu sodīt ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) gadiem 10 (desmit) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības daļēji saskaitot piespriestos sodus, galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) gadiem 1 (vienu) mēnesi, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.

Lietisko pierādījumu - mobilo telefonu "Redmi", kas ievietots aploksnē ar drošības uzlīmi D18 0044408, atdot /pers. A/.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Piedzīt procesuālos izdevumus no apsūdzētā /pers. A/ 145 (viens simts četrdesmit pieci) *euro* valsts labā par advokāta A.Ozolnieka sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā, nosakot termiņu labprātīgai procesuālo izdevumu samaksai - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā Kriminālprocesa likuma 574. un 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesā.

Pilns nolēmums pieejams 2021. gada 1. martā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja D.Kalniņa

Tiesnese I.Brimerberga

Tiesnesis G.Kveska